

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
(judecător Natalia Mămăliga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Manole Domnica, Dașchevici Grigore și Negru Veronica)

Î N C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ” Roman și Co” împotriva Preturii sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La data de 26 august 2015, SRL ” Roman și Co”, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Igor Chiriac, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Centru, municipiul Chișinău, prin care a solicitat anularea dispoziției Pretorului sectorului Centru, municipiul Chișinău nr. 147-d din 24 iulie 2015 cu privire la demolarea și evacuarea gheretei amplasată pe adresa mun. Chișinău, șos. Hâncești, 86, care aparține SRL” Roman și Co” (f.d. 4-7).

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că, la data de 29 martie 1995 Primăria municipiului Chișinău a eliberat SRL ” Roman și Co” autorizația nr. 4388 de funcționare a unei gherete cu adresa în mun. Chișinău, șos. Hâncești, nr. 86, care ulterior a fost prelungită.

Menționează că, la data de 12 ianuarie 2015, reclamantul a depus la Primăria municipiului Chișinău cerere de prelungire a autorizației nr. 4388 de funcționare a gheretei cu adresa în mun. Chișinău, șos. Hâncești, nr. 86, care la data de 13 ianuarie 2015 a fost vizată de către Primarul General al municipiului Chișinău cu mențiunea ”Direcția comerț să prelungească pe un 1 an autorizația de funcționare a gheretei cu adresa în mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86”, însă răspuns la cererea din 12 ianuarie 2015, SRL ” Roman și Co” nu a primit nici până la depunerea acțiunii în judecată.

În acest sens reclamantul a accentuat că, art. 6 alin. 2 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, prevede că, actul permisiv se eliberează în termen de 10 zile lucrătoare, dacă legea care guvernează domeniul respectiv nu prevede un alt termen, începând cu ziua eliberării certificatului constatator, dacă legea care guvernează domeniul respectiv sau tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel. În cazul în care actul legislativ ce reglementează activitatea respectivă nu prevede altfel, la expirarea termenului de 10 zile se consideră că există acceptare tacită dacă autoritatea emitentă nu a răspuns în termen la solicitare.

Reclamantul mai indică că, la 24 iulie 2015 Pretorul sectorului Centru, municipiul Chișinău a emis dispoziția nr. 147-d, prin care a dispus ca ghereta amplasată în mod neautorizat pe adresa mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86 să fie demolată și evacuată până la 14 iulie 2015 cu forțele proprii ale SRL ” Roman și Co”, iar în cazul neîndeplinirii acestei cerințe, ghereta să fie demolată și evacuată cu forțele ÎM ”Prestări Servicii Centru”, care nu poartă răspundere de integritatea bunurilor demolate și evacuate.

Afirmă că, dispoziția menționată a fost adusă la cunoștința reclamantului la 27 iulie 2015 și tot la aceeași dată SRL ” Roman și Co” a depus o cerere la Pretura sectorului Centru municipiul Chișinău, prin care a solicitat stoparea executării dispoziției nr. 147-d, la care la fel nu a primit nici un răspuns. Iar, la data de 27 iulie 2015, persoane, care s-au prezentat drept angajați ai Preturii sectorului Centru, municipiul Chișinău, au început demolarea gheretei.

Prin urmare, reclamantul consideră că dispoziția nr. 147-d din 24 iulie 2015 este ilegală și prin care i-a fost lezat dreptul său la proprietate, or, aceasta fiind emisă la data de 24 iulie 2015 prevede demolarea și evacuarea gheretei din mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86 până la data de 14 iulie 2015, adică până la data emiterii dispoziției.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ” Roman și Co”, fiind dispusă anularea ca ilegală a dispoziției Preturii sectorului Centru, municipiul Chișinău nr. 147-d din 24 iulie 2015 (f.d. 86, 105-109).

La data de 21 octombrie 2016, respectând prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău, prin intermediul șefului serviciului juridic, Angela Cocarcea, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d. 89, 71-73).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău a fost respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016 (f.d. 154-160).

În motivarea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au statuat că, Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău nu era în drept să dispună, prin dispoziția din 24 iulie 2015, demolarea și evacuarea construcției neautorizate, ce aparține SRL ” Roman și Co”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86. Or, controlul privind nerespectarea cerințelor edictate de legiuitor la realizarea construcțiilor intră în competența Inspecției de Stat în Construcții, și nu a Preturilor din municipiul Chișinău. Iar prin probele

administrare în cadrul examinării cauzei civile, s-a stabilit cu certitudine că construcția de pe adresa mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86 nu poate fi atribuită la categoria construcțiilor cu caracter provizoriu și anume gherete, precum s-a indicat în dispoziția contestată și care pot fi demolate și evacuate în temeiul deciziei autorității publice locale.

Nefiind de acord cu deciziile instanțelor inferioare, Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău, reprezentată de vicepreședintele, Eugenia Graur, la data de 03 noiembrie 2017 a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea integrală.

În motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată eronat au interpretat normele de drept, nefiind luată în considerație Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/10 din 04.12.2014, care permite demolarea gheretelor. Or, recurentul consideră că, ghereta amplasată pe adresa mun. Chișinău, șoseaua Hâncești, nr. 86 a fost instalată provizoriu și la expirarea termenului de prescripție urma să fie ridicată.

Verificând argumentele invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 noiembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 174).

La data de 03 ianuarie 2018, intimatul, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Igor Chiriac a depus referință la cererea de recurs depusă de Pretura sect. Centru mun. Chișinău, prin care a solicitat să fie respins recursul ca fiind inadmisibil (f.d. 176-180).

În motivarea poziției sale intimatul indică că, recurentul în cererea sa de recurs nu invocă careva temeiuri de declarare a recursului prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă, fără a indica direct asupra normelor de drept material și procedural, care ar fi fost aplicate eronat de instanțele inferioare la soluționarea litigiului.

Consideră că, argumentele recurentului nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate a recursului, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt ce este inadmisibil în ordine de recurs. Iar cererea de recurs este construită din obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 10 octombrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 14867 (f.d. 161), prin urmare,

recursul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău la 03 noiembrie 2017 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de vicepreședintele sectorului Centru, municipiul Chișinău, care este reprezentantul unei părți a procesului, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyanyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, reprezentantul recurentului a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel și instanța de fond au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța inferioară, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și instanța de fond, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton